

kasteel
KINDERBOERDERIJ

't gemekker

de nieuwsbrief van Kinderboerderij Geldrop

nummer 48, mei 2020

Van de redactie

Het is een hele rare, onwerkelijke tijd voor iedereen en op de kinderboerderij is het niet anders. Het hele coronavirus heeft zoveel impact. We hopen natuurlijk dat iedereen gezond is en blijft en willen jullie toch een gemekker sturen met wat nieuws om jullie op de hoogte te houden van ons wel en wee. Ook de kinderboerderij volgt de adviezen van het RIVM en we blijven dan ook voorlopig gesloten voor publiek.

Het aantal vrijwilligers dat nu hier aanwezig kan zijn is maar een fractie van de normale hoeveelheid mensen. De hoognodige dierverzorgers mogen aanwezig zijn onder de bekende voorwaarden (afstand houden, handen wassen, niet verkouden zijn, geen zieken in het gezin etc). Een aantal mensen mag vanuit hun instellingen niet komen. Dat is vaak erg vervelend voor hen omdat het werk op de boerderij een belangrijke functie heeft voor hen. Sommigen zitten nu thuis en hebben weinig te doen. We hebben mensen die elke dag huilend aan de telefoon zitten omdat ze ons zo missen en hun hele (voor hen noodzakelijke) structuur verdwenen is...Dat is best verdrietig voor iedereen. We proberen zoveel mogelijk contact met hen te onderhouden door middel van telefoon, brieven, sommigen hebben wel mail en fotos. Anderen behoren tot de risico groep en komen dus ook niet. Verder zijn er natuurlijk ook veel vrijwilligers die verkouden zijn en dan ook thuis moeten blijven. Met een klein clubje verzorgen we de dieren natuurlijk en maken hun verblijven schoon. Alles lijkt hetzelfde door te gaan maar dat is niet zo en voor sommige mensen is dat lastig omdat zij gewend zijn aan hun structuur. Maar het lukt altijd wel. We zijn heel blij dat een aantal mensen heel graag wil helpen en soms ook een keer extra wil komen als dat nodig is. Meestal hebben we bijna de hele dag nodig om alles te klaar te krijgen. Onze werktijden blijven redelijk normaal. Ook hangt er af en toe iets lekkers of een leuke brief aan de poort van een vrijwilliger die niet mag komen wat ons heel erg goed doet en bellen mensen zelf ook vaak naar de boerderij om te horen hoe het allemaal is. De betrokkenheid is groot en het missen is wederzijds. Het is wennen om met zo weinig mensen te zijn.

Met zoveel mensen zitten we nu niet bij elkaar

De beheerders zitten minder op kantoor en werken lekker buiten mee, dat is ook weer eens iets anders. Er is ook veel extra werk, documenten maken, contacten met gemeente, vergaderingen via Skype, plannen voor verbouwing proberen door te zetten, rooster wisselingen steeds opnieuw aanpassen, veel schoonmaken en ontsmetten en de pauzes verzorgen. De sfeer is wel goed maar echt anders dan normaal. We proberen de vrijwilligers op verschillende manieren bij alles te blijven betrekken. Hopelijk is er op een gegeven moment weer een beperkte openstelling mogelijk. We zijn vast aan het nadenken hoe we dat verwantwoord vorm kunnen geven.

Onze nieuwe naam is nu Kasteel Kinderboerderij die ondergebracht is bij Stichting Landgoed Kasteel Geldrop. Ons nieuwe logo staat nu bijna overal op. Het is een geitenkopje, dat past goed bij de kinderboerderij. We proberen meer als één geheel naar buiten te treden. Het is spannend, net als voor zovelen op dit moment wat de toekomst gaat brengen. Maar dat mensen gezond blijven is het allerbelangrijkste. Heb geduld en heb elkaar lief.

Stil op de boerderij

Zonder bezoekers is het echt stil en saai! We missen jullie heel erg. Niet alleen omdat we niets verkopen (alle inkomsten liggen stil wat erg vervelend is) maar ook alle bedrijvigheid, levendigheid, praatjes, vaste bezoekers en kinderen die spelen, kletsen, ruziën etc. Zelfs de herrie van de harde wielen van de fietsjes missen we. Het seizoen leek net te gaan beginnen, er

was geen vogelgriep en dan krijg je dit! Heel erg jammer. De dieren missen de bezoekers ook. Vooral de geiten, die zijn altijd heel aanhankelijk en op mensen gericht en als we nu bijvoorbeeld in de wei brandnetels aan te plukken zijn dan kun je dat bijna niet doen want je wordt bedolven onder de geiten. Zij hangen over je heen, wrijven met hun hoofd of lichaam langs het jouwe, willen geaaid worden en gekroeld onder hun kin. Het wordt tijd dat er over een tijdje weer meer mensen rondlopen.

Marjan overdenkt...

We waren met z'n allen nog een beetje bezig met, "oh China is zó ver weg!", toen het coronavirus zich plotseling en heftig aandiende in Europa. Verschrikkelijke toestanden in Italië en nog steeds leek dat nog ver van ons bed maar het is hier bij ons en overal ter wereld en we moeten er op acteren. Ik weet écht niet hoe dat zou moeten en vertrouwen op de overheid en het RIVM. Het lijkt erop dat Nederland een heleboel "deskundigen" heeft gezien het aantal verzoeken om berichten te delen, te liken en to copy and paste. Daar word ik pas écht ziek van! In mijn beleving is Moeder Natuur het zat! Al ons gegraai en gehonger naar méér, grotere, verdere reizen, nóg betere telefoons, eten uit verre landen waar lokale mensen geen enkel profijt van hebben, ach, héél onze zucht naar méér! Wij zien niet meer hoeveel mensen leven in hongersarmoede, in oorlog of vluchtelingenkampen. We worden er door alle media zó door overspoeld dat we er ons misschien ook onmachtig door voelen en ons er als het ware door laten verlammen. Het lijkt erop of dat dit een erg deprimerend verhaal is maar dat is niet zo want tóch hoop en verlang ik ernaar dat we uit deze ellende als gelouterde mensen te voorschijn kunnen komen met een nieuwe, frisse blik op onze wereld en op iedereen die haar bewoont. Dat we de handen ineens gaan slaan en elkaar gaan helpen en omhoog gaan tillen. Dat we elkaar fysiek weer kunnen ontmoeten op plaatsen waar we graag samen zijn zoals op de Kinderboerderij. Ik mis de kerkklokken op zondagmorgen, de kinderen, de dieren, de collega's. Het was allemaal zó normaal...nu niet meer..laten we gaan koesteren! Blijf gezond allemaal en tot ZIENS!!!

Op pad met...

De drie loopeenden moeten we steeds vaker gaan zoeken in het landgoed. We hokken ze 's avonds altijd op omdat de marter en de vos ze te pakken kunnen krijgen (dit is al een keer gebeurd). Omdat het nu mooier weer wordt en misschien ook wel omdat er geen bezoekers zijn, gaan ze steeds vaker verder weg. Ze dribbelen soms met zijn drieën het pad bij de poort over en gaan de gracht in. Het valt niet altijd mee om ze terug te krijgen en soms kost ons dat wel een half uur... Het kan ook zijn dat Yuda (de zwart witte) gecharmeerd is van een wilde woord

(mannetjezend). Die zit namelijk wel vaak te loeren naar onze twee dames. Kahar, onze zwarte loopeend, probeert hem altijd weg te jagen. We doen ons best en hopen dit drietal gezellig hier te houden!

Dit moeten wij winnen

Dus nu ook gewoon een stukje voor 't gemekker. Wat een rare wereld waar we nu in zijn terecht gekomen. Niet te begrijpen en zo extreem, maar we moeten er mee dealen en "gewoon" op afstand blijven van elkaar. Ha, ha, Ja hoor dat doen we effe. Hoe kan dat nou? Wij zijn toch ook maar gewoon kudde dieren! En dan moeten we in een keer afstand nemen van elkaar. In dit geval anderhalve meter. Nou dat schiet niet op natuurlijk als je gewend bent om op de Kibo, met mens en dier lekker spontaan om te gaan. Want wat staan wij dicht bij elkaar met z'n allen. Soms ook met een afstand van het ene mens of dier een stukje verder van elkaar. Dat is gewoon zo. Maar nu in deze absurde situatie kom je er achter hoe dicht we altijd letterlijk en figuurlijk super dicht bij elkaar willen zijn en staan op onze eigen Kinderboerderij. En het wordt afwachten hoelang we gedwongen worden om elkaar weer gewoon te omhelzen of een hand te schudden. Ook voor mij persoonlijk wil ik nog steeds een beetje afstand houden. Hans: vriend en vrijwilliger, hoort bij de risico groep. Ook heb ik 2 oude dames, waar ik heel graag nog iedere week even wil binnen wippen om effe bij te kletsen en een helpende hand te bieden voor een boodschapje. Wat een raar stukje gemekker hè, het eerste kwartaal van 2020 en de hele wereld staat al op zijn kop. En dan is het de bedoeling dat we onze kop op houden en ons netjes op afstand blijven gedragen. Het mooie is dat onze beestenboel van de boerderij daar geen last van heeft. Voor hun natuurlijk ook een eenzame tijd zonder dat mensbeest / maar gelukkig ook geen coronavirus. Gelukkig heb ik mijn hond en het bos dicht bij om hem uit te laten en met veel ruimte voor iedereen met zijn of haar hond om lekker afstand te houden. Dat is best luxe. Maar het grootste stukje geluk komt weer als we allemaal weer ons eigen stukje kunnen bijdrage

op de kinderboerderij met al onze eigen mensen en dieren. En onze eigen kinderen – ouders- en kinderboerderij grootouders ook weer hun eigen ritme/ boerderij uitje kunnen gaan maken zonder afstand. En dat voor iedereen de wereld weer gewoon verder draait. Voor iedereen, blijf gezond, denk aan elkaar en houdt afstand, dan komt er weer een tijd dat we wel weer elkaar lekker aan kunnen raken. We houden zo wie zo CONTACT. En dan spreken we over het coronavirus als een stukje geschiedenis ??? Daar gaan we voor..... With Love, Els

Activiteiten seizoen is saai

Zoals bij alle organisaties hebben we helaas ook geen mogelijkheden om onze geplande activiteiten uit te voeren de komende maanden. De groepsbezoeken van klassen was net aan het starten maar die konden niet doorgaan. Jammer want dat voelt voor ons ook altijd weer als het begin van het lenteseizoen. Het is dan altijd een gezellig drukte en we hebben vaak leuke gesprekjes met iedereen. Ons eerste grote festijn is altijd het paasfeest wat vaak zeer goed bezocht wordt. We vinden het erg jammer dat onze paashaas nu geen bezoekers kan ontvangen.

Paasfeest 2019

Ook de schapen worden nu zonder publiek geschoren. Die moeten natuurlijk gewoon ontdaan worden van hun warme winterjas. We proberen een filmpje hiervan online te zetten, dan kun je er nog iets van meekrijgen.

Ook de tweede Landgoeddag die 2^e pinksterdag plaats zou vinden is gecancelled. Misschien is er na de zomer nog een mogelijkheid. We houden jullie via Facebook en de website sowieso op de hoogte.

Geen schattige lammetjes

Gelukkig (we dachten niet dat we dit gingen zeggen) hebben we dit jaar geen drachtige schapen en dus geen lammetjes. Door allerlei omstandigheden is het niet gelukt helaas. Voor ons is het iets minder stress nu omdat we anders, buiten het regelen van alle corona dingen en maatregelen en het werken met en stuk minder mensen, ook nog de schapenwakes smorgens

en savonds moeten doen en de verzorging van de lammeren. Het is natuurlijk wel jammer maar uiteindelijk nu niet zo heel erg als we dachten. Er zijn toch geen bezoekers nu en maar weinig vrijwilligers die van de lammeren hadden kunnen genieten. We gaan ervoor om het volgend jaar in te halen:)

Pippa

Dierenupdate

Ons oud konijntje Chrisje is overleden. Hij is hier ruim 8 jaar geleden gebracht. Hij was met zijn zusje samen en ze waren in een hol onder de grond geboren. Ze hebben pas na weken mensen gezien en waren heel erg gestrest en totaal niet tam. We hebben nog een tijdje T-Touch gedaan bij Chrisje. Dat is een soort massage waarbij je met bepaalde bewegingen hem minder stressvol kunt laten worden. Uiteindelijk heeft hij de rest van zijn leven in onze konijnenren door gebracht. Zonder veel menselijke aanraking. De laatste paar jaar werd hij iets minder schrikachtig. Chrisje was oud en versleten en heeft een goed leventje gehad.

Dwerggeitje Pippa, moeder van Marieke en Wiesje, was erg ziek. Ze werd mager en de veearts heeft haar kuren en medicijnen gegeven. Dat hielp eigenlijk niet veel en zeis helaas overleden. Haar zus Pien is vorig jaar in korte tijd overleden. Pippa was pas drie jaar oud dus dat is geen leeftijd om al te sterven. We missen haar erg.

Goed nieuws is dat gans Jacques het erg goed doet en een vrouwtje blijkt te zijn. Dat is mooi want dan hebben we weer twee koppels☺

Mocht je ons willen steunen dan kan dat bijvoorbeeld door financieel een dier te adopteren of een donatie te doen (zie website).

Ook zal er binnenkort een klein landgoedwinkeltje bij de Kasteelhoeve zijn waar ook een paar productjes van de kinderboerderij te koop zijn.

Blijf gezond en hopelijk tot snel allemaal!

't gemekker is gemaakt door Els, Marjan & Monique